

بچه اول هستيد يا آخر؟

فرزند اول بودن لزوماً به معنای شروع آسان زندگی نیست. یک بررسی نشان داد ...

فرزند اول بودن لزوماً به معنای شروع آسان زندگی نیست. یک بررسی نشان داد که فرزندان اول در مقایسه با خواهر و برادرهای بعدی خود، بیشتر احتمال دارد به طور زودرس و با وزن کمتر به دنیا بیایند. با این حال، این مشکل با عامل دیگری متعادل می شود؛ زیرا والدین در مورد ویزیت پزشکی و مراقبت های پیشگیرانه به فرزند اول خود نسبت به فرزندان بعدی خود توجه بیشتری دارند. پژوهش ها نشان می دهند که ترتیب تولد در خانواده ممکن است بر برخی از جنبه های سلامت شما، از جمله قدرت دستگاه ایمنی، خط حلقه، میزان اضطراب و موارد دیگر نیز تأثیر بگذارد. به گزارش ایسنا، همشهری آنلاین نوشت: اگرچه پیامدهای سلامتی تحت تأثیر عوامل بی شماری قرار می گیرند، اما ویژگی های شخصیتی، مکانیسم های مقابله و کنترل استرس فرد که تأثیر زیادی بر سلامت کلی دارند، تحت تأثیر نقش پیچیده ترتیب تولد قرار دارند.

فرزند اول یا فرزند ارشد

فرزندان اول معمولاً مسئولیت پذیر و پیرو قواعد هستند. آن ها اغلب نقش مراقبتی را برای خواهر و برادرهایشان بر عهده می گیرند. آن ها می توانند مستعد مضطرب شدن باشند و اغلب نسبت به سنشان پخته تر به نظر می رسند. آن ها به راحتی مسئولیت را به عهده می گیرند.

یک بررسی نشان داده است که مدیران عامل بیشتر احتمال دارد فرزند اول باشند. بررسی دیگری نشان داده است که فرزندان بیشتر احتمال دارد تحصیلات عالی انجام دهند و نسبت به خواهر و برادرهای کوچک تر خود پول بیشتری به دست آورند. اما فرزند اول بودن لزوماً به معنای شروع آسان زندگی نیست. یک بررسی نشان داد که فرزندان اول در مقایسه با خواهر و برادرهای بعدی خود، بیشتر احتمال دارد به طور زودرس و با وزن کمتر به دنیا بیایند. با این حال، این مشکل با عامل دیگری متعادل می شود؛ زیرا والدین در مورد ویزیت پزشکی و مراقبت های پیشگیرانه به فرزند اول خود نسبت به فرزندان بعدی خود توجه بیشتری دارند.

این پژوهشگران به طور خاص دریافتند که «فرزندان اول با احتمال بیشتری آزمایش های غربالگری پزشکی پیشگیرانه را انجام می دهند، میزان دریافت واکسن آن ها بیشتر است و بیشتر به وسیله پزشک عمومی یا متخصص اطفال ویزیت می شوند.» به گفته

این پژوهشگران والدین با افزایش تعداد فرزندان این وضعیت ممکن است به دلیل کاهش منابع، از جمله زمان و پول، تغییر کند. از جنبه روان شناسی، خواهر یا برادر بزرگ تر اغلب «والد» می شود یا به نقشی شبیه والدین سوق داده می شوند. حتی یک اصطلاح خاص درباره دختران در این مورد وجود دارد - «نشانگان دختر بزرگ تر» که بار نامتناسب مسئولیتی را که اغلب بر دوش بزرگ ترین دختر خانواده گذاشته می شود، توصیف می کند.

اساساً فرزند اول سریع تر از بقیه فرزندان «بزرگ می شود». فرزندان ارشد در سنین پایین یاد گرفته اند که مراقبت از دیگران است که ارزش فرد را معین می کند. به همین دلیل، خواهر یا برادرهای بزرگ تر ممکن است در نهایت وظیفه شناس تر یا محتاط تر از سایر فرزندان شوند، احتمالاً به دلیل انتظارات بالاتری که از آن ها می رود، و آن ها همچنین به سلامت خود بیشتر توجه می کنند.

درعین حال، این نوع تربیت می تواند پیامدهای منفی برای سلامت روانی فرزندان ارشد یا اول داشته باشد. یک بررسی که یافته هایش در سال ۲۰۲۴ منتشر شد، نشان داد که فرزندان ارشد ۴۸ درصد بیشتر از فرزندانی که در ترتیب تولد در رده بعدی قرار دارند، دچار اضطراب و ۲۵ درصد بیشتر دچار افسردگی می شوند.

فرزند وسط

اگر فرزند وسط باشید، احتمالاً از قبل با مشکل نادیده گرفته شدن و فراموش شدن آشنا هستید. حتی یک اصطلاح برای این وضعیت وجود دارد: نشانگان فرزند وسط.

فرزندان وسط که بین فرزند ارشد مسئول و فرزند کوچک آزاد و سرزنده قرار گرفته اند، معمولاً میانجی های صلح خانواده هستند. درحالی که آن ها می توانند مردم را راضی کنند، به عنوان شورشیانی نیز شناخته می شوند که سعی می کنند راه خود را در زندگی پیدا کنند. تحقیقات نشان می دهد که فرزندان وسط نسبت به خواهر و برادرهای بزرگ تر خود رفتارهای پرخطرتری دارند.

شاید قرار گرفتن در میانه در ترتیب تولد، جایگاه سختی باشد، اما قرار گرفتن میان فرزند اول و فرزند آخر مزایای خودش را هم دارد. یافته های یک بررسی بزرگ اخیر نشان داد که فرزندان وسط در صداقت، مهربانی و همکاری بالاترین رتبه را دارند. با این حال، الگوهایی از بیان نکردن احساسات و خواسته ها و احساس نادیده گرفته شدن در فرزندان وسط هم مشاهده می شود. آن ها تمایل دارند نیازهای خود را نادیده بگیرند؛ زیرا هرگز این نیازها مورد توجه نبوده اند. چنین وضعیتی می تواند بر سلامت روان تأثیر بگذارد و گاهی اوقات به صورت اضطراب یا افسردگی بروز کند، به خصوص اگر نقش فرزند وسط در خانواده به وضوح تعریف یا تأیید نشده باشد.

کوچک ترین فرزندان اغلب به عنوان موجوداتی جذاب و آزاد دیده می شوند. به عنوان کوچک ترین اعضای خانواده، معمولاً نسبت به خواهر و برادرهای بزرگ ترشان با ملایمت بیشتری با آن ها رفتار می شود. آن ها به عنوان افرادی سرگرم کننده، سرکش و خطرپذیر شناخته می شوند.

درحالی که ترتیب تولد می تواند بر زندگی یک فرد تأثیر بگذارد، هیچ چیز مطلقاً در این باره وجود ندارد. والدین این امکان را دارند تا از طریق نحوه تعامل با فرزندانیشان به آن ها کمک کنند تا از گیر افتادن آن ها در کلیشه های رایج جلوگیری کنند مهم است که والدین سعی کنند از برجسته زدن به فرزندانیشان و مقایسه کردنشان خودداری کنند، چرا که چنین کاری می تواند

باعث شود بچه ها را حتی تا بزرگسالی احساس گیر افتادن در نقش هایی مشخص را کنند؛ در عوض، والدین باید بر نقاط قوت فردی فرزندان تاکید کنند.